

محمد میتراگبی

نیگایه کی بو دوو دیږی غزه لیکي نالی

(بَرِّقَ البَصْر) له بهر بهر ق تله تلوثی له نالی و ږووخساریه تی، وهسفیکی پر وشه نارایی و
(خَسَفَ القَمَر) له ئیشراق قیامه تی جه مالی هونه رکاریی:

(دیوان: ل ۶۵۷)
 نهم دیږه سهره تای غزه لیکي حهوت بهیته و
 یه کیکی دیکه یه له غزه له جوانه کانی مهلا خدري
 شماره زووری، ناسراو به نالی (۱۸۰۰-۱۸۷۷ز)
 وهک عه یانه سهرتاپای غزه له که وهسفی یار
 ددانه کانی وهک مرواری، رهشی خالی ږوومه تی،
 گونای گهشی وهک گولی نهوبه هاری، زولفی
 رهشی وهک زوخال و چاوی وهک ده ریای پر
 له دووږ و مهرجانی! ده می پر له ئوی زهمزم
 و لیوی وهک لیواری حهوزی که وسه ری، بروی
 چه ماوهی وهک مانگی یه کشه وه! تا له نه جامدا

رئومەتی یار دەبیتە گولیکی تاقانەیی بیهاوتای و دەها کە هەزاران بولبول چەهچەهەیی بۆ دەکەن و عاشقی دەبن، بەلام لەنیو زایەلەیی هەموو ئەو دلدارانەدا، نالەنالی عاشقیک لە هی هەمووان بەرزتر و بە جۆشوخوڕۆشتەر، چونکە دلداریکی بەراستییه؛ ئەویش نالی-یە.

ئەو هی لە چینی ئەم غەزەلەدا بە تەواوی پۆشنە، سوودەرگرتنە لە واژە و تەعبیرەکانی قورئانی پیرۆز بۆ مەبەستی شیعیری لەلایەن شاعیرەو، ئەمەش وەک فۆرم و فەسالی شاعیر خۆی، بەلام بە داھیتان و جوانکاری و هونەرسازییەو.

ئەبەلقبوونی چاوی خەلک لەبەر ترس و پەڕیشانی، ئینجا رۆدوای گومبوونی پۆشنایی مانگ لەکاتی بەرپابوونی رۆژی قیامەتدا وەک ئەو هی لە هەردوو ئایەتی ۷ و ۸ی سورەتی (القیامە)دا هاتوو، لێرەو شاعیر تەعبیرەکانی (بَرَقَ الْبَصَرُ) و (خَسَفَ الْقَمَرُ)ی بردوو بۆ بنیاتنایی وینەییکی شیعیری و چیکردنی فەزایەکی دیکەیی دونیایی، وەک ئەو هی کە دەلیت:

لەبەر شەوقدانەو و بریسکانەو هی ددانە وەک (لؤلؤ) و مراورییەکانی یار، چاوی تەماشاکەرەن داچراو و ئەبەلق بوو، هەرودە لەبەر هەلھاتی تیشکی وەک رۆژی جوانیی یار؛ کە وەک دەرکەوتنی (رۆژی قیامەت) لەبەرئەو هی دنیا دەشلەژنی وایە، مانگیش دەگیریت.

شەرحکارانی دیوان، مودەریس و کورەکانی کاتیک واتە ئەم دێرەیان شەرحکردوو، جی سەرنجە هیچ ئاماژەییەکیان بۆ ئەم لایەنەیی تەعبیری قورئانی و سورەتی (القیامە) نەکردوو، لەکاتیکدا ئەم حالەتە لێرەدا زۆر زەق و پۆشنە، بەلام دواتر نالی ناس مەسعود محەمەد دیت و لە هەردوو کتیبەکەیدا (دەستەودامانی نالی) و (چەپکیک لە گولزاری نالی) پتر و درێژتر لە شەرحکارانی دیوان، هونەرسازانە و جوانکارانە ئەم کەلینە پرەدەکاتەو، بە تاییەت لە کتیبەکەیی دواییدا سی لاپەرە لەسەر ئەم بەیتە دەدوئ و تیشک دەخاتەسەر پەبوەندی نیوان جوانییەکانی ئەم دێرە بەو ئایەتەیی قورئانی پیرۆزەو. دەبی ئەویش بلیین لە جی دیوانەکەیدا، نالی لە

ساتی خەندەکردنی یار، ددانەکانی بە لؤلؤ شوبهاندوو، وەک:

من گریه، ئەتو خەندە بە یەکی دەفرۆشین*
من لەعلی بەدەخشان و، ئەتو لؤلؤئی لالا

(دیوان: ل ۱۱۵)

هەر لە دێری سینیەمی ئەم غەزەلەیی بەرباس؛ نالی دەلیت:

سەری هەردوو کولمی داخو گولی نەو بەهار، یا خو
تەرەفی نەهار، زولفی زلف من اللیالی؟!

(دیوان: ل ۶۵۸)

ئەم بەیتەش وەک پۆشنە پەبوەندی هەبە بە ئایەتی ۱۴ی سورەتی هودو (وَاقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي الْنَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ) واتە ئایەتەکە ئەمەیی: (لە هەر دووک ئالی پۆژیدا و چەن بەتلی سەرەتای شەوئ، نوژی بکە؛...) ئەم بەیتە لە دیوانی نالی-دا لەلایەن مودەریس و کورەکانی بەم چەشنە شەرحی لیکراو: (ئەگەر تەنها سەیری سەری دوو کولمی ئەکەیی، ئەللی گولی سووری تازە بەهاری جوان و لاو و بۆنخۆشە. ئەگەر بە بەراورد لەگەل زولفیش سەیری ئەکەیی، ئەللی ئەوکاتەیی شەو و پۆژ لە یەک نزیک ئەبنەو و پووناکیی پۆژ لە ئاسۆی تاریکدا لیزگ ئەدا، یا ئەوکاتەیی کە پۆژ لە زەردەپەری ئیوارەدایە و تاریکی خەریکە هیزش بینن.) لە شەرحی ئەم بەیتەدا دیسان شەرحکاران هیچ ئیشارەتیکیان بە پەبوەندی ئەم دێرە بەو ئایەتە قورئانییەو نەداو! جی سەرنجە بەهەمان شیو مەسعود محەمەد-یش لە (دەستەودامانی نالی) لە ئاست ئەم بەیتەو، هیچ ئاماژەییەکی بە بابەتی پەبوەندی ئەم دێرە و ئەم ئایەتە قورئانەو نەداو، ئەو تەنیا لەبارەیی عیبارەتی (طەرەفی نەهار) بە چەند گوتهیک دواو، وەک نووسیویەتی: (رستەیی «طەرەفی نەهار» خۆی تەنها بەسە بۆ ئەو هی تیگیەن زولفەکانی وەک دوو شەون. لە پۆخی پۆژ چونکە «نەهار» لە دوو لاو بە شەو دەورە دراو طەرەفیشی سبەینە و ئیوارە دەگریتەو. دەبینی ئەم وشەیی «طەرەف» هیندەیی بەیتیک راگەیینە.)

شەرحکارانی
دیوان،
مودەریس
و کورەکانی
کاتیک واتە
ئەم دێرەیان
شەرحکردوو،
جی سەرنجە
هیچ
ئاماژەییەکیان
بۆ ئەم
لایەنەیی
تەعبیری
قورئانی
و سورەتی
(القیامە)
نەکردوو

زلف مشکینش «من اللیل زلف»

جیی ئاماژیه له (زلف من اللیالی) دا له بهر کیش و سهروا وشه‌ی اللیل بووه به اللیالی، ههروه‌ها وشه‌ی (ته‌ره‌فی) ئه‌گه‌رچی به پینووسی کون به‌شیوه‌ی (طرفی) دهنوسریت و به‌شیوه‌ی تاک به‌مانای (لا و لِنوار) دیت، به‌لام له ئایه‌ته‌که‌دا که به‌شیوه‌ی (طَرَفِ النَّهَارِ) هاتوو و به پینووسی کون به هه‌مان شیوه‌ی (ته‌ره‌فی-طرفی) دهنوسریت، که‌چی ئه‌گه‌ر له ئایه‌ته‌که‌دا وه‌کو خوی به ژیر و سه‌ری تایبه‌ت به زمانی عه‌ره‌بیه‌وه بخوینریته‌وه، ده‌بینی به‌شیوه‌ی (ته‌ره‌فه‌یی) به واته‌ی هه‌ردوو لای رۆژ ده‌خوینریته‌وه، که‌چی هه‌ردووکیان به پینووسی کون هه‌ر به‌شیوه‌ی (طرفی) دهنوسریت. هه‌روه‌ک له جیی دی به‌شیوه‌ی (وَاطْرَافِ النَّهَارِ-طه ۱۳۰) یش هاتوو.

ده‌توانین بلین و پرای کاریگه‌ری شاعیرانی ئه‌ده‌بیاتی فارسی وه‌کو سائب، حافیز، سه‌عدی، خاقانی و جامی و هی دیکه‌ش له‌سه‌ر شاعیرانی کورد، به‌لام ئه‌م کاریگه‌رییه؛ داهینانی گه‌وره‌ی لیوه به‌ره‌مه‌هاتوو و نالی به‌بلیمه‌تی و لیها‌تووییه‌که‌ی خوی؛ شیعری کلاسیکی کوردی گه‌یانده ئاستیکی بلندی ئه‌ده‌بیاتی کلاسیکی خۆره‌ه‌لات. دواجار مه‌لا خدری شاره‌زووری، وه‌ک مه‌لایه‌کی دوازده عیلمی هه‌ره‌چاک، له به‌حری پر دوری به‌لاغه‌تی عه‌ره‌ببی و زانسته شه‌رعیه‌کانی خویندنی حوجره‌دا، وه‌ک غه‌وواسیکی دوپناس و شه‌ه‌سواریکی مه‌یدانی فه‌ساحه‌ت، توانی گه‌وه‌ریکی هه‌ره‌ دره‌وشاوه‌ی زمانی کوردیی که‌شف بکات و ره‌وتی میژووی نه‌ته‌وه‌یه‌کی پیوه بگۆریت، نالی ئه‌و گه‌وه‌ره‌ی دۆزییه‌وه که به (سۆرانی) یان کوردیی ناوه‌راست ناوده‌بریت.

ته‌واوی غه‌زه‌له‌که‌ی جامی:

ای مظهر حسن لایزالی

مرآت جمال ذوالجلالی

انوار تجلی قدم را

رخسار تو احسن المجالی

در شان کمال توست نازل

هه‌ر له‌باره‌ی ئه‌م دیره‌وه؛ دواتر نووسه‌ر محه‌مه‌دی مه‌لاکه‌ریم له کتیبه‌که‌یدا (له‌رپه‌گی ئه‌ده‌ب و له‌پیناوی نالیدا) به‌م که‌لیته‌ ده‌زانی و به‌چهند وشه‌یه‌ک له لاپه‌ره ۱۶۵ دا ته‌نیا ئیشاره‌تیکی بچووک بۆ ئه‌مه ده‌کات، وه‌ک نووسیویه‌تی: (زلف من اللیالی) ئیشاره‌ته بۆ ئایه‌تی (وَزَلْفًا مِنَ اللَّيْلِ).

خالیکی دی گرینگ سه‌باره‌ت به‌م به‌یته ئه‌وه‌یه، که هه‌ردوو ده‌سته‌واژه‌ی (ته‌ره‌فی نه‌هار) و (زلف من اللیالی) له نیوه‌ی دووه‌می دیره‌که که له‌نیو دیوانیشدا ته‌نانه‌ت (زلف من اللیالی) هه‌روه‌کو خوی به پینووسی عه‌ره‌ببی نووسراوه‌ته‌وه، ده‌بینین به هه‌مانشیوه له غه‌زه‌لیکی شاعیری ئیرانی (جامی ۸۱۷-۸۹۸ک) ناسراو به مه‌لا جامی * هاتوو، وه‌ک ده‌لی:

رویت طرف من النهار است

زلفت زلف من اللیالی

نهم دیره سه‌ره‌تای غه‌زه‌لیکی حه‌وت به‌یته و به‌کیکی دیکه‌یه له غه‌زه‌له جوانه‌کانی مه‌لا خدری شاره‌زووری

واته نالی ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی (زلف من اللیالی) وه‌کو خوی له دیوانی جامی وه‌رگرتوو (ره‌نگه تا ئیسته له هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی دی ئاماژه به‌م وه‌رگرتنه نه‌درابیت) جیاوازی به‌یته‌کان له‌وه‌دایه جامی یه‌کسه‌ر رووی له که‌سی به‌رانبه‌ره و ده‌لیت رووخسارت وه‌کو ته‌ره‌فی نه‌هاره و زولفیشته پاژیک له شه‌و (زلف من اللیالی) به‌لام نالی وه‌ک که‌سی سییه‌می بزر و نادیار، باسی لیوه‌ده‌کات، ئینجا بۆ ته‌ره‌فی نه‌هار نالی ده‌لیت: ئایه ئه‌وه کولمه‌ته وه‌کو گولی نه‌وبه‌هاره؛ یاخود وه‌کو ته‌ره‌فی نه‌هاره، واته: سوورایی کولمی وه‌ک سووری ئاسویه له وه‌ختی خۆراواوون و خۆره‌ه‌لاتندا، هه‌روه‌ها ره‌شیی زولفیشی وه‌ک به‌شیکی تاریکی شه‌وه له ره‌شیییدا. هه‌ر له دیوانی جامی دیسان بۆ ره‌شیی زولف، عیباره‌تی (من اللیل زلف) یش هاتوو، وه‌ک ده‌لی:

روی زیباش مه اوج شرف

انتشارات کردستان، ۱۳۸۳.

۴- دست‌و دامانی نالی، مه‌سعود محمه‌د، چاپی سنیهم، ده‌زگای ئاراس، ۲۰۱۰.

۵- ژیانی فه‌قیاتی له کوردستاندا له سه‌دهی (۱۳ و ۱۴) کۆچیدا، مه‌لا محمه‌د عه‌لیاوه‌یی، چاپی دووهم، ۲۰۱۸.

۶- فه‌قی و فه‌قییه‌تی له کوردستان، سه‌ید مسته‌فا مه‌حموودیان (زمزیرانی) چاپی یه‌که‌م، ۱۳۸۲ کۆچی.

۷- نالی له به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانیدا، هینم عومه‌ر خو‌شناو، ۲۰۱۷.

۸- وه‌رگه‌ی‌پر‌دراوی قورئانی پی‌روژ، هه‌ژار موکریانی.

آیات مکارم و معالی
رویت طرف من النهار است
زلفت زلف من اللیالی
میخانه که ساحت جلالش
بادا ز غبار غیر خالی
احرام حریم آن نبند
جز در دکشان لالابالی
جامی به وظایف تضرع
مشغول بود علی التوالی
باشد به حواله عنایت
روزی برسد بدان حوالی

* مه‌به‌ست شاعیری به‌ناوبانگی ئیرانی جامی-یه. ناوی ته‌واوی (نورالدین عبد الرحمن أحمد جامی الخراسانی)یه، له‌نیوان سالانی ۸۱۷ - ۸۹۸ی کۆچی ژیاوه. خاوه‌نی کتیبی (الفوائد الضیائیة)یه له‌باره‌ی نه‌حوی زمانی عه‌ره‌بیه‌وه، یان (شهرحی مه‌لا جامی له‌سه‌ر کافیه‌ی ئینولحاجیب) له‌ خویندنی حوجره‌دا فه‌قی له‌ سه‌ره‌تاوه، که ده‌چووه ناو فه‌قییان و هه‌تا‌کو ده‌گه‌یشه قوناغی خویندنی کتیبی (جامی) پنی ده‌گوترا (سوخته) هه‌ر له‌گه‌ل ده‌ستپیکردنی خویندنی ئەم کتیبه‌ی (جامی) چیدی فه‌قی سوختایه‌تی نه‌ده‌کرد و ده‌چووه قوناغیکی نو‌یی خویندنی حوجره و له‌ لای مه‌لایه‌کی ناسراو و له‌ گوندیکی دیکه‌دا ده‌بووه (موس‌ته‌عید) به‌مجۆره موس‌ته‌عیده‌ش ده‌گوترا (ناسکه‌موس‌ته‌عید)

ژیده‌ره‌کان:

- ۱- چه‌پکیک له‌ گولزاری نالی، مه‌سعود محمه‌د، چاپی سنیهم، ده‌زگای ئاراس، ۲۰۱۰.
- ۲- دیوان جامی، جلد اول، فاتحة الشباب، غزلیات، شماره ۹۵۰.
- ۳- دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی: مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپی سنیهم،